

Зав'язано $\text{♩} = 52-66$

1. Вчи-те-лю, бу-ря лю-ту-є І хви-лі страш-ні здій-ма!
2. Вчи-те-лю, я так страж-да-ю, І сер-це бо-лить мо-є.
3. Вчи-те-лю, бу-ря скін-чи-лась. Нав-ко-ло спо-кій-но все.

У тем-ря-ві ві-тер ви-ру-є. І при-хист-ку нам не-ма!
 О, Гос-по-ди, щи-ро бла-га-ю: Про-кин'-ся й спа-си ме-не!
 І сон-ця лас-ка-ве про-мін-ня Яс-кра-во ви-блис-ку-є.

Як мо-жеш за-раз Ти спа-ти? Близь-ко за-ги-бель вже,
 Від мук, грі-ха і страж-дан-ня Ду-шу мо-ю звіль-ни,
 Не по-спі-шай, мій Во-ло-дар, Не за-ли-шай ме-не,

І нам кож-но-ї ми-ті зда-єть-ся, Що чо-вен на дно і-де.
 Бо вже ги-ну я, ги-ну, мій Бо-же, О, швид-ше прий-ди й спа-си!
 Я-ке див-не бла-жен-ство, І-су-се, При-сут-ність Тво-я не-се.

І во-лі Тво-їй під-ко-рять-ся все: Мир прий-де, мир прий-де.

Чи то ша-ле-на гро-за в ім-лі, Чи будь-хто, чи ди-кі сти-

хі-ї страш-ні— Не змо-жуть по-гли-ну-ти чо-вен, ні, Бо спить там Во-

ло-дар Не-бес, зем-лі. То-бі у-се під-ко-ря-ється, Лю-бий наш

Гос-по-ди, Так, все сми-рен-но вклю-ня-ється, Мир на-ста-є.